

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Ὁμίχλη πυκνή ἐπιρρατὶ ἀκόμη, αἱ λαμπραὶ καὶ φλογεραὶ ἀκτῖνες τοῦ Μαρτίου δὲν ἴσχυσαν νὰ τὴν διαλύσωσιν. Ἐντὸς τῆς θολῆς καὶ πνιγρᾶς ἀτμοσφαίρας περιφερόμεθα ὅλοι ὡς φαντάσματα μὲ βῆμα ἀσταθὲς καὶ παραπαῖον. Αἱ ἡμέραι διαδέχονται ἀλλήλας ἀνιαρῶς μονότονοι, ὁμόχροι, ὁμοιόμορφοι ὡς κόκκοι κομβολογίου ἀσκητοῦ· ἐγειρόμεθα καὶ ἀναγινώσκουμεν τὰς ἐφημερίδας, καὶ μετ' ὀλίγον λησμονοῦντες τὰς ἀναγινώσκουμεν ἐκ νέου· διότι ἐκ τοῦ κυκεῶνος τοῦ περιεχομένου των, τῶν κυρίων ἄρθρων, τῶν entre-filets, τῶν μεταφράσεων, τῶν εἰδήσεων, τῶν τῆς ἡμέρας, τὰ ὅποια δύνανται νὰ εἴνε ταυτοχρόνως καὶ τὰ τῆς ἐβδομάδος καὶ τὰ τοῦ μηνὸς καὶ τὰ τῆς ἐξαμηνίας, οὐδ' ἔχνος χυλοῦ ἀπομένει εἰς τὸ πνεῦμα, εἰμὴ ἀόριστά τινα καὶ ἀντιφατικά καὶ ἀλληλοσυγκρουόμενα ὑπερσώματα παραδόξως περιπεπλεγμένα καὶ παραμειορρωμένα, ὅλον: «Τὸ ὁλλανδικὸν ἀτμόπλοιοι Ζεὺς ἐκόμισε 500 μετοχὰς τοῦ πατριωτικοῦ δανείου»· «Τὸ ἐλβετικὸν ἀτμόπλοιοι Παπαμεγαλόπουλος ἀπεβίβασεν εἰκοσιδύο γραμματεῖς ἐπαρχείων»· «Ἡ Βορειογερμανικὴ Ἐφημερίς λέγει ὅτι ὁ κ. Κοντογούρης συνεφώνησε μετὰ τοῦ Καθούρ περὶ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν Τσουμέρκων»· «Παρηγγέλθη ἡ κατασκευὴ 1200 ἡμιόνων εἰς τὰ ἐργοστάσια τοῦ Κιέλ».

Ἐπειτα ἄρχονται τακτικῶς, ἀναλλοιώτως αἱ αὐταὶ ἐρωτήσεις, αἱ αὐταὶ διαβεβαιώσεις, οἱ αὐτοὶ δισταγμοί, τὰ αὐτὰ σχετλιαστικὰ ἐπιφωνήματα ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ πολέμου, ὅπερ ἀπὸ τινων μηνῶν ἀντικατέστησε τὸ αἰώνιον καὶ ἀπαραιτήτον τοῦ καιροῦ. Θὰ γείνη ἢ δὲν θὰ γείνη ὁ πόλεμος;—Θὰ γείνη, σὰς τὸ λέγω μὲ τὸν ἐπισημότερον τρόπον· μοῦ τὸ εἶπεν ὁ κουρεὺς ἐνὸς τῶν ὑπουργῶν.—Καὶ ἐγὼ σοῦ λέγω ὅτι δὲν θὰ γείνη· μὲ διεβεβαίωσε περὶ τούτου ὁ παραμύχειρος μᾶς πρεσβείας.—Καὶ τὸ διάταγμα τῶν δύο κληθεῖσων ἡλικιῶν;—Θὰ δημοσιευθῇ τὴν Τρίτην.—Δὲν θὰ δημοσιευθῇ καθόλου.—Δὲν ἡτοιμάσθησαν τὰ στελέχη.—Θὰ δημοσιευθῇ τὴν ἄλλην ἐβδομάδα.—Τὰ ταμεῖα δὲν ἔχουν λεπτόν.—Ἡ κυβέρνησις κάμνει νέας παραγγελίας.—Δὲν εἴμεθα ἀκόμη παρεσκευασμένοι.—Αἱ ἀποθήκαι εἴνε γεμάται ὅπλα.—Οἱ στρατηγοὶ εἶπον ὅτι πρέπει νὰ γείνη πόλεμος.—Οἱ στρατηγοὶ εἶπον ὅτι ἡ κατάστασις τοῦ στρατοῦ εἴνε φρικτὴ.—Οἱ στρατηγοὶ δὲν εἶπον τίποτε ἀκόμη.—Οἱ Τούρκοι ἔχουν 120 χιλιάδας στρατόν.—Ἐχουν 350 χιλιάδας.—Κατ' αὐθεντικὰς πληροφορίας ἔχουν 271,807 ἄνδρες.—Κατ' ἀσφαλῆ ἐκτίμησιν ἐνὸς ἀνταποκριτοῦ συμποσοῦνται ὅλοι ὅλοι εἰς 38 χιλιάδας.—Πταίει ἡ κυβέρνησις διὰ τὴν χρονοτριβὴν της.—Ὅχι· πταίει ὁ βασιλεὺς ὅπου τὴν ἀφίνει.—Δὲν πταίει αὐτός, πταίει ὁ Φιλήμων ποῦ τὸν ὑπερασπίζει.—Καλέ, πταίει μόνον ὁ Παγανέλης.—Ὅλοι πταίουμεν.—Πταίετε σεῖς ὅπου ἐφωνάζετε.—Πταίουν ἐκεῖνοι ὅπου τ' ἀνέχονται.

Αὕτῃ εἴνε ἡ κατάστασις· ἀνία, δυσφορία, χαύνωσις, σύγκρουσις ἰδεῶν, ἀβεβαιότης, σύγχυσις, χάος. Ἡ διαφορὰ μετὰ τοῦ Ὑψίστου καὶ τοῦ κ. Δηλιγιάννη εἴνε ἡ ἐξῆς: ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ χάους ἐδημιούργησεν ἕνα κόσμον εἰς ἕξ ἡμέρας. Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐκ τοῦ κόσμου τὸν ὅποιον εὔρε κατῶρθωσεν νὰ δημιουργήσῃ χάος εἰς ἕξ μῆνας!

Ἄξιος

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Αἱ νεώτεραι περὶ τοῦ ζητήματός μας διαδόσεις εἴνε ὅτι καλοῦνται ὑπὸ τὰ ὅπλα πέντε νέαι ἡλικίαι, ὅσαι δηλαδὴ εἴνε καὶ αἱ ἤδη ὑπάρχουσαι. Ἐπομένως, εἴν τοῦτο ἀληθεύῃ, δὲν δύναται νὰ σημαίνῃ τι ἄλλο ἢ τὴν ἀναβολὴν τῆς ἡμέρας τῆς ἐνεργείας δι' ἄλλους πέντε τὸ ὀλιγώτερον μῆνας.

Μεταξὺ τῶν περιεργότερων εἰδήσεων, ἃς διεβίβασαν ἡμῖν τὰ τηλεγραφικὰ πρακτορεῖα ἦτο καὶ ἡ περὶ πιθανῆς προσεχοῦς ἀνακλήσεως τῶν πρεσβείων ὑπὸ τῶν Δυνάμεων ἐντεῦθεν. Ἡ ἐπιβεβαίωσις τῆς εἰδήσεως ταύτης πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς εὐτυχὲς ἐθνικὸν γεγονός, διότι, ὡς ἕκαστος ἐννοεῖ, ἀποτελεῖ τὸ πρῶτον βῆμα τῆς ἐπιτυχίας τοῦ πολεμικοῦ σχεδίου τῆς κυβερνήσεώς μας, τοῦ σκοποῦντος τὴν καταπόρῃσιν τῶν Δυνάμεων.

Ἐπίσης παράδοξος διχόσσις τῶν ἡμερῶν αὐτῶν ἦτο καὶ ἡ πρὸς τὸν κ. Γρίβιν διαβρυληθεῖσα πολιτικὴ ἐπίσκεψις τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ὅπως ἀνακοινώσῃ αὐτῷ τὴν περὶ προσεχοῦς πραιτήσεως του σκέψιν καὶ παραδῶσῃ εἰς αὐτὸν τὴν διαδοχὴν τῆς κυβερνήσεως. Ἡ εἰδήσις ὅμως αὕτη διεψεύσθη κατόπιν ἐπανειλημμένως καὶ κατηγορηματικῶς. Ἀναμφιβόλως δὲ ἦτο ὄντως πρωτοφανὲς τὸ θέαμα ἐτοιμοθανάτου καταγινόμενου αὐτοῦ τοῦ ἰδιοῦ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ νεκροθάπτου του.

Ἀς σημειώσωμεν εἰς τὰς πινακίδας ταύτας τῆς ἐβδομάδος καὶ τὸ μέγα συνέδριον τῶν στρατηγῶν τὸ συνελθὸν πρὸς διάνγνωσιν τῆς θέσεως, ἐν ᾗ διατελεῖ τὸ ζήτημα, καὶ τῶν περὶ αὐτοῦ ληφθησομένων μέτρων. Μολονότι νομίζομεν ὅτι ὀρθότερον καὶ πρακτικώτερον θὰ ἦτο νὰ συνέλθῃ ὅπως κάμῃ τὴν διάγνωσιν αὐτοῦ καὶ προτείνῃ τὰ κατὰλληλα φάρμακα τὸ . . . ἰατροσυνέδριον.

Ἀναμφιβόλως πολὺ ἰσχυρὰς κρᾶσεως καὶ κατασκευῆς πρέπει νὰ εἴνε τὸ ἔθνος μας ἄρου κατῶρθωσεν νὰ ἐπιζήσῃ τῶν ἐθνοκτόνων ἀποκαλύψεων τοῦ κ. Δούνη καὶ τοῦ κ. Φιλαρέτου!

Α proproς διὰ τὸν κ. Δούνην.
Ἀνέκδοτον λησμονηθέν.

Ἦτο κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ βουλγαρικοῦ πραξικοπήματος. Ὁ κ. Δούνης περιεπάτει ἐν τῇ πλατεῇ τοῦ Συντάγματος, ὅτε εἰς τῶν φίλων του τὸν πλησιάζει καὶ τῷ λέγει:

—Κύτταξε ἀναισθησίᾳ λαοῦ! Καρμίαν αἰσθησιν δὲν ἔκαμε τὸ πραξικόπημα! Τώρα ἐπερναῖσα ἀπὸ τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ καὶ εἶδον μέσα εἰς ἐμπορικὰ ἀνηρτημένας ἀκόμη εἰκόνας τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας καὶ τοῦ ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας! . . .

Καὶ ὁ Δούνης ἐν σοβαρότητι Πάρνελλ:
—Αὔριον θὰ προσκαλέσω τὸν λαὸν νὰ τὰς συντρίψῃ! . . .

Εἰς μεγάλῃν ἀνησυχίαν ἐμβόλλει τοὺς φίλους του ἡ ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως του ἐξακολουθοῦσα σκηνὴ καὶ ἐντελὴς ἀφάνεια τοῦ πρὸς διέγερσιν τῶν ὑπὲρ Ἑλλάδος συμπαθειῶν τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἀποσταλέντος ἐντεῦθεν κ. Γεναδίου. Ποῦ εὐρίσκεται; Πῶς δὲν ἀκούεται; Μεταξὺ ποίου ἄρ' γε κοινοῦ ἀσχολεῖται νὰ συλλέξῃ τὰς συμπαθείας ταύτας;

Ποῦ νὰ εἴνε; τί νὰ κάμῃ;
Ἀρὰ γε μᾶς ἐνθυμεῖται;

Ἡ σκηνή κατὰ τελευταίαν ἐξετάσεις τῆς ἱατρικῆς σχολῆς.
 Ὁ καθηγητής: Εἴπατέ μας τώρα ἡ δωδεκαδάκτυλος ἀπό-
 φυσις πόσων δακτύλων μήκος ἔχει;
 Ὁ φοιτητής ἀπομένει ἀναυδὸς ἀκόμη...

Μὰς υποβάλλεται ἡ ἐξῆς ἐρώτησις καὶ τὴν υποβάλλομεν
 καὶ ἡμεῖς εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας:

Ποῖα σχέσις ὑφίσταται μεταξύ τῶν ἀστέρων, οὓς φέρουσι
 συνήθως ἐπὶ τοῦ πώματος αἱ φιάλαι τοῦ κονιάκ, καὶ τῶν
 ἀστέρων τῶν ὑποστρατήγων μας;

Αἱ ἀπαντήσεις ἀποστέλλονται εἰς τὸ γραφεῖον μας, δημο-
 σιεύομεν δὲ τὰς εὐφρεστεράς.

Οἱ πόδες τοῦ κ. Δηλιγιάννη καὶ αἱ περὶ αὐτῶν κρίσεις ἐν
 Εὐρώπῃ.

« Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Δηλιγιάννης (λέγει τὸ Charivari)
 εἶπε πρό τινων ἡμερῶν ἐν Ἀθήναις τὰ ἐξῆς:

« Ἡ Ἑλλὰς δὲν δύναται ν' ἀφοπλισθῇ ἐνὸς ἡμέρας δὲν ἐπι-
 τυγχάνει τὰ ὅρια αὐτῆς ζητεῖ. Θὰ ᾔτο βεβαίως ἀφοπλύνῃ
 εἰάν ἡ Ἑλλὰς ἐπιχειρῇ μόνη ἐπίθεσιν κατὰ τῆς Τουρκίας·
 δύναται ὁμως νὰ περιμένῃ ἱσταμένη ἐπὶ ποδὸς πολέμου ἐφ'
 ὅσον τοῦτο εἶνε ἀναγκαῖον, καὶ νὰ παραδοκῇ εὐκαιρίαν ἐνερ-
 γείας ὑπὸ εὐνοϊκωτέρους ὁρους.

« Μήπως ὁ κ. Δηλιγιάννης νομίζει ὅτι εἶνε γέρανός καὶ
 δύναται νὰ σταθῇ ἐπὶ τοῦ ἐνὸς ποδὸς ἐφ' ὅσον διάστημα
 θέλει; »

Τὸ κείμενον τοῦτο παρεθήκαμεν ἐπίτηδες ὡς λίαν χαρα-
 κτηριστικὸν τῆς παρούσης τῶν πραγμάτων καταστάσεως. Ἡ
 τύχη τῆς Ἑλλάδος κατήντησε νὰ ἐξαρτᾶται οὐχὶ ἀπὸ τῆς
 κεφαλῆς, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ποδῶν τοῦ κυβερνῶντος αὐτὴν πο-
 λιτικοῦ ἀνδρός!

Εἰδησιν σπουδαιοτάτην καὶ ὅχι ἀσχετον μὲ τὴν σοβαρὰν
 τοῦ τόπου κατὰστασιν ἀνέγραψαν χθὲς αἱ ἐφημερίδες. Τὸ
 ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν, λέγουν, παρήγγειλεν εἰς τὴν
 Εὐρώπῃν μεγάλην ποσότητα σπόρου κοκκινογουλίων διὰ νὰ
 φυτεύσῃ εἰς πολλὰ τῆς Ἑλλάδος μέρη.

Πρακτικὸς καὶ προβλεπτικὸς ἄνθρωπος ὡς πάντοτε ὁ ὑπουρ-
 γὸς τῶν Ἑσωτερικῶν! Ἐννοεῖ ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν εἰς ἣν
 ἐφθάσαμεν αἱ δάφναι δὲν εἶνε δυνατόν νὰ φυῶσιν εἰς τὸ κλα-
 σικὸν ἔδαφος τῆς χώρας ἣν ἔχει τὴν τιμὴν νὰ κυβερνᾷ καὶ
 φροντίζει διὰ τὰ κοκκινογουλίων!

ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΑΤΗ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἀγγέλλομεν τοῖς πολυπληθεῖσι ἡμῶν ἀναγνώσταις ὅτι
 ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς φυλλοῦ ἀρχόμεθα δημοσιεύοντες σοβαρω-
 τάτας καὶ γενικοῦ ἐνδιαφέροντος

ΕΝΤΟΜΟΚΤΟΝΟΥΣ ΚΑΙ ΚΩΝΩΠΟΚΤΟΝΟΥΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ

αἰτίνες πεπεισμεθα ὅτι μεγίστην ἐντύπωσιν θὰ προξενήσωσιν
 εἰς τὸ κοινόν.

Kóthorvos

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

1.

Ἡ φλόγα τοῦ πολέμου διὰν πύλιν,
 θερμαίνει τοὺς καρδίας μέσα εἰς τὰ στήθη,
 καὶ μόνον τὸ μυαλὸ τοῦ δεληγιάννη
 ἐπάγῃσι ἀλήθεια καὶ ἀπ' ἀλήθεια.

2.

Ὡς Ἀμύλτ μόνος ἐρωτᾷ: τὰ γαῖν' ἢ τὰ μὴ γαῖνῃ;
 ὠφελίμος ὁ πόλεμος καθὼς καὶ ἡ εἰρήνη,
 ἀλλ' εἰν' ὠφελιμώτερα τὰ δύο ἡνωμένα,
 καλὸν τὸ μὲν, καλὸν τὸ δέ, καλλίτερον κατὰ.

Καλλιόπη

ΔΙΑΦΟΡΑ ΧΟΡΤΑ

— Ἐν τινι ἐστιατορίῳ.

Εἰς κύριος παραγγέλλει ὀστρεῖδια. Ὁ ὑπηρέτης τὰ κο-
 μίζει καὶ ἐνῶ ἐτοιμάζεται νὰ στάξῃ ἐντὸς αὐτῶν ὁπὸν λεμο-
 νίου δριμυῖα καὶ οὐχὶ εὐχάριστος ὁσμὴ ἀναδιδωμένη ἐκ τῶν
 ὀστρέων πλήσσει τοὺς ρώθωνας τοῦ κυρίου.

— Στάσου! λέγει πρὸς τὸν ὑπηρέτην μὲ παρακλητικὸν
 ὕφος· δὲν εἶνε προτιμότερον, νομίζω, νὰ στάξῃς μέσα...
 κολλόρτα;

Ἡ σκηνὴ ἐν τῷ αὐτῷ ἐστιατορίῳ, ἀλλ' εἰς ἄλλο τραπέ-
 ζιον.

— Γιάννη! δὲν ὑπάρχει καὶ γὰρ μὲ καμμία κοτολέττα;

— Ἐτελείωσαν δυστυχῶς, κύριε!... Σταθῆτε νὰ ἰδῶ
 ὁμως.

Ὁ Γιάννης μεταβαίνει εἰς τὸ μαγειρεῖον καὶ ἐπιστρέφει
 μετ' ὀλίγον φέρων ἐντὸς παροψίδος μίαν κοτολέτταν.

— Ἦτο ἡ τελευταία, ἀνακράζει θριαμβευτικῶς ἀποτεινόμε-
 νος πρὸς τὸν κύριον. Τὴν ἤρπασα ἀπὸ τοῦ στόμα τοῦ μά-
 γειρα!

Ὅρισμοί.

Ἄν θελῃς νὰ διαγνώσῃς τὴν ἡλικίαν ὠρίμου ἀνδρός ὁδη-
 γήσου ἀπὸ τὸν μύστακά του. Ἄν φέρῃ ψαρὸν μύστακα εἶνε
 πενήντα ἐτῶν· ἂν φέρῃ μαῦρον, τότε εἶνε... ἐξήντα!

« Μὴ γνῶτω ἡ δεξιὰ σου τί ποιεῖ ἡ ἀριστερά! » Τὸ πα-
 ράγγελμα τοῦτο ἐλέχθη φρονιμώτατα, ἐπεὶ πολλὰκις ἂν
 ἐγίνωσκεν ἡ δεξιὰ ὅ,τι ἐπραξεν ἡ ἀριστερά, θὰ τὸ κατέ-
 στρεφεν.

Ὁ συγγραφεὺς Κ... ἐργάζεται τὴν ἐσπέραν εἰς τὸ δω-
 μάτιόν του, ὅτε τὸ μικρὸν του ἐπταετὲς κοράσιον εἰσέρχεται
 σκιρτῶν.

— Τί θέλεις; ἐρωτᾷ αὐτὸ μετὰ δυσανεκείας.

— Μπαμπά!... ἦλθα νὰ σοῦ πῶ καληνύκτα!

— Καλὰ, καλὰ!... δὲν ἔχω καιρὸν τώρα... μοῦ τὸ
 λές αὔριον τὸ πρωί.

Αξενόσια